

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ΄

Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τίτλο: «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις», σελ. 4003 – 4120

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τώρα, μεταξύ μας, κακώς ανεβαίνουμε εδώ. Θα γλιτώναμε μισό λεπτό από το ανέβα-κατέβα όλοι μας, αν αποφασίζαμε να μιλάμε από κάτω, και θα το εξασφάλιζαν πάντε-έξι συνάδελφοι ακόμα. Τέλος πάντων, ας χαρίσω κι εγώ αυτά τα δώδεκα δευτέρα στη λογική.

Εγώ να υποθέσω ότι όλοι σας, όλοι όσοι περάσατε από τη διακυβέρνηση, είστε οι καλύτεροι των ανθρώπων και το Υπουργείο δεν είναι το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, αλλά είναι Υπουργείο Προστασίας του Ανθρώπου. Να το υποθέσω και να υποθέσω ότι είχατε τις καλύτερες των προθέσεων. Η κατάσταση αυτή τη στιγμή είναι μια κόλαση και θα συνεχίσει να είναι κόλαση για έναν πάρα, μα πάρα, πολύ σοβαρό λόγο: Ο φιλανθρωπισμός, ο ανθρωπισμός, η αλληλεγγύη είναι επάγγελμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το να είσαι μέλος μη κυβερνητικής οργάνωσης είναι επάγγελμα του μέλλοντος. Φτιάχνει καριέρες. Είναι επάγγελμα και είναι «βρυξελλοεπιδοτούμενο». Το θέλετε οι συριζαίοι, το θέλετε και το συνεχίζετε και οι νεοδημοκράτες, γιατί είστε φιλοευρωπαϊκοί. Αυτό θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το θέλει από τα τέλη της δεκαετίας του 1990, να υποκαταστήσει τις κρατικές λειτουργίες και τις κρατικές ευθύνες και τα κρατικά κονδύλια, στο πλαίσιο της απελευθέρωσης της αγοράς και της εκμετάλλευσης του ανθρώπου από άνθρωπο και να τα αφήνει σε μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Παρά ταύτα, όλες αυτές τις μέρες διαβούλευσης, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις απέκτησαν και μια τεχνογνωσία, απέκτησαν και μια προσέγγιση του ζητήματος. Φτάσαμε να καλλιεργούμε το κλίμα «χωρίς αυτές τι θα γινότανε;». Θα σας πω εγώ τι θα γινότανε. Θα είχε υποχρεωθεί το κράτος να λειτουργήσει διαφορετικά ως κράτος. Και τώρα έρχεστε να βάλετε αστυνομικούς και στρατιωτικούς μαζί με ΜΚΟ, να φτιάξετε την υπόθεση.

Πρώτον, να δούμε τι δεν κάνετε. Εγώ θα σας μιλήσω μόνο για ένα θέμα, το οποίο καίει το σύμπαν και χωρίς παραπανήσιους συναισθηματισμούς: ασυνόδευτοι ανήλικοι. Οποιοσδήποτε από εσάς μπορεί να βρεθεί αύριο το πρωί με το παιδί του σε τέτοια κατάσταση παρόμοια, για να το καταλάβετε. Στην Ελλάδα είναι καταγεγραμμένοι αυτή τη στιγμή, περίπου τέλη Σεπτεμβρίου, ασυνόδευτοι ανήλικοι πεντέμισι χιλιάδες. Η πραγματικότητα είναι ότι είναι διπλοί, διπλάσιοι. Από αυτούς το 35% είναι παιδιά επανενώσιμα με τις οικογένειες. Η πλειονότητα των επανενώσιμων είναι για τη Γερμανία.

Ακούστε, λοιπόν, η Γερμανία, που έχει πρωτοστατήσει στη συμφωνία που έχει κάνει ως Ευρωπαϊκή Ένωση και ως ηγέτιδα δύναμη με την Τουρκία, τι προβλέπει: Μέσα σε τρεις μήνες πρέπει να κάνεις την αίτηση και έχει δύο μήνες για να σου απαντήσει. Υπάρχουν χώρες, όχι σαν τη Γερμανία, που δεν απαντάνε ποτέ. Αν δεν απαντηθεί, πάει το αίτημα, δεν μπορεί να επανενωθεί ποτέ το παιδί. Τι ζητάνε; Έχει ένα παιδί έναν θείο στη Γερμανία. Ζητάνε το νοίκι του, τον εργοδότη του, το DNA του, την υγεία του, την απόδειξη για τη σχέση που έχει. Η από δω πλευρά πρέπει να φτιάξει σαράντα σελίδες και το «καπάκι» ποιο είναι; Θα σας το πω και θα ενθουσιαστείτε και θα μου πείτε τι θα κάνουν οι αστυνομικοί και τι θα κάνουν οι στρατιωτικοί: πλήρης επιβεβαίωση σε ελληνικά, αγγλικά και γερμανικά των πιστοποιητικών της χώρας

προέλευσης. Θέλω να δω παιδί από το Κομπάνι ή από ένα περίχωρο της Κανταχάρ, που έχει φτάσει εδώ και είναι ασυνόδευτο, να μπορείς να πάρεις και χαρτιά. Γιατί ξέρω μετανάστρια νόμιμη εδώ, ο άντρας της είναι Έλληνας, το παιδί της είναι Ελληνόπουλο και αυτή δεν έγινε για ένα λάθος ημερομηνίας ακριβώς δύο ημερών, από τον Μάρτη στον Απρίλη, όταν της δώσαν τα χαρτιά από την Αιθιοπία. Και πείτε μου τώρα τι θα κάνετε εσείς με τα ασυνόδευτα, τα οποία είναι χίλια επτακόσια αλλού και χίλια εκατό στη Μόρια.

Λοιπόν, εμείς είχαμε προτάσεις, τις είπαμε και πριν. Δεν είναι ευρωενωσιακές. Εμείς είμαστε κρατιστές. Εμείς είμαστε του περασμένου αιώνα. Γιατί αυτά δεν αντιμετωπίστηκαν. Ακούω και μερικούς από εδώ, σας πιάνει συναισθηματισμός και μιλάτε για το τείχος στο Μεξικό, μιλάτε για το τείχος στο Βερολίνο. Για εκείνο το τείχος στο Ισραήλ; Δεν μιλάει κανένας σας! Για τους Παλαιστίνιους, κανένας σας! Δεν υπάρχει, δεν είναι δίπλα, δεν είναι στην ίδια γειτονιά. Α μπα, καθόλου, πουθενά, ηλεκτροφόρα καλώδια δεν υπάρχουν, τοιμεντωμένα πηγάδια εκεί για τους Παλαιστίνιους δεν υπάρχουν, όχι. Εδώ είμαστε φιλόφρονες και έχουμε πολλές ΜΚΟ, πολλές ΜΚΟ, πολύ καλά πληρωμένες και καθόμαστε και συζητάμε πόσους θα προσλάβουμε, με τι μισθό, με τι εργασιακή σχέση, χωρίς να ξέρουμε ποτέ τι κονδύλια και πώς τα διαχειρίζονται αυτές οι ΜΚΟ. Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, υποκριτική εντελώς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω αμέσως. Εμείς σας είχαμε προτείνει: Θέλετε πρώτα απ' όλα ένα σώμα κρατικών λειτουργιών επιτρόπων. Η χώρα είναι γεμάτη νέους ανθρώπους, που, αν εκπαιδευτούν κατάλληλα, μπορούν να το κάνουν. Μπορείτε να υποχρεώσετε και να ζητήσετε από τις ευρωπαϊκές χώρες ενιαίο τρόπο συλλογής εγγράφων και απόδειξης των σχέσεων, για να επανενωθούν τα παιδιά. Ενιαίο, για να μην μπορεί καμμία χώρα να λέει «εγώ τρεις μήνες», «εγώ δύο μήνες», «εγώ απαντάω», «εγώ δεν απαντάω», «εγώ θέλω εξήντα έγγραφα», «εγώ εκατό».

Αυτά τα πράγματα έπρεπε να κάνετε σαν πολιτική, εκεί έπρεπε να το πάτε. Πώς να το πάτε; Μπορείτε να το πάτε; Θα χαθούν λεφτά και τα λεφτά είναι πολλά, πάρα πολλά είναι τα λεφτά. Γύρω από τον ανθρωπισμό τα λεφτά είναι πάρα πολλά. Όλες οι έρευνες των διεθνών οργανισμών αποδεικνύουν ότι από τα λεφτά που πηγαίνουν έξω από κρατικές δομές φτάνει το 20% στον παραλήπτη και το 80% στους ενδιάμεσους ωφελούμενους με το μεγάλο φαγοπότη. Αν αυτό δεν είναι φιλανθρωπική ανθρωποφαγία, τότε... Αν μου πείτε ότι κάτι αντιμετωπίζεται από αυτά στο νομοσχέδιο, να σας πω «μπράβο». Είναι για καταψήφιση το σύνολο της πολιτικής απέναντι στην έννοια «πρόσφυγας», «μετανάστης», ο μη έχων πού την κεφαλήν κλίνει.